

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko

E. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt III NC 985/12

I. odrzuca zażalenie na postanowienie w punkcie I i III;

II. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE:

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 31 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie: (I) odrzucił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 maja 2012 r., (II) odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty wskazanego w punkcie I postanowienia; (III) oddalił wniosek pozwanej o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty wskazanego w punkcie I postanowienia.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty podlegał odrzuceniu – jako spóźniony, bowiem pozwana podała, że dowiedziała się o egzekucji w dniu 12 grudnia 2012 r. zaś sprzeciw wniesiony został w dniu 21 grudnia 2012 r. Konsekwencją odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu było odrzuceniu jednocześnie złożonego sprzeciwu – jako spóźnionego. Wobec odrzucenia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, w ocenie Sądu pierwszej instancji, brak było podstaw do wstrzymania wykonania nakazu zapłaty.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana, zaskarżając je w całości i wnosząc – jak wynika z całego wyводу zażalenia – o jego uchylenie. Skarżąca zarzuciła, że nigdy nie otrzymała żadnego wezwania w sprawie. Podała, że często wyjeżdża do pracy w Niemczech, gdzie przebywała m.in. od 30 września 2012 r. do 2 listopada 2012 r. Potwierdziła, że po raz pierwszy o nakazie zapłaty dowiedziała się w dniu 12 grudnia 2012 r. z pisma Komornika, jednakże pismo to było lakoniczne i nie wynikało z niego, z czego wynika zobowiązanie do zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu oraz w przedmiocie oddalenia wniosku o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu. Z kolei zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu okazało się niezasadne.

Przede wszystkim zważyć należało, iż pozwana wyraźnie zazaczyła, iż zakresem zażalenia obejmuje całość postanowienia z dnia 31 stycznia 2013 r. Z uzasadnienia zażalenia wynika, iż skarżąca kwestionuje będące podstawą odrzucenia sprzeciwu, postanowienie odrzucające wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do jego wniesienia. W doktrynie i orzecznictwie ugruntowanym jest pogląd, że postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu nie jest postanowieniem kończącym postępowania w sprawie i jego kontrola odbywać się może jedynie w ramach postępowania wywołanego wniesieniem środka zaskarżenia na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu na podstawie art. 380 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., sygn. akt II CZ 109/02, LEX nr 75273). W związku z tym, że skarżąca jednoznacznie wskazała, iż zaskarża postanowienie w całości, zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu należało odrzucić na podstawie art. 383 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.

Odrzuceniu, jako niedopuszczalne, na tej samej podstawie jak powyżej, podlegało także zażalenie w części kwestionującej postanowienie o oddaleniu wniosku pozwanej o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty. Na tego rodzaju rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji środek zaskarżenia nie przysługuje.

Odnosząc się do zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu, analizując uzasadnienie zażalenia, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż skarżąca kwestionuje będące podstawą odrzucenia zażalenia, postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż pozwana wniosła sprzeciwu po terminie i jako taki podlegał on odrzuceniu. Zdaniem Sądu Odwoławczego, choć pozwana nie sformułowała jednoznacznie wniosku o rozpoznanie postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu (art. 380 k.p.c.) to wolę taką należy wyinterpretować z całego wyводу zażalenia.

Jak stanowi art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Zgodnie z art. 171 k.p.c. spóźniony lub z mocy ustawy niedopuszczalny wniosek o przywrócenie terminu sąd odrzuca.

W ocenie Sądu Okręgowego za dzień, w którym ustała przyczyna uchybienia terminu do wniesienia sprzeciwu należy uznać dzień, w którym strona miała rzeczywistą możliwość wniesienia tegoż środka zaskarżenia tj. uzyskała wiedzę o wydanym tytule egzekucyjnym. W niniejszej sprawie przeszkodą była nieobecność pozwanej w kraju i związana z nią niemożność odebrania przesyłki pocztowej, zawierającej wydany przeciwko niej nakaz zapłaty. Sama pozwana wprost jednakże przyznała, iż o wydanym nakazie dowiedziała się w dniu 12 grudnia 2012 r. a wniosek o przywrócenie terminu złożyła dopiero w dniu 21 grudnia 2012 r. Choć z pisma Komornika pozwana nie dowiedziała się o pełnej treści orzeczenia oraz nie miała wiedzy co do tego z jakiego tytułu powódka wywodzi swoje roszczenie, to niewątpliwie z chwilą doręczenia pisma uzyskała wiedzę, iż termin do wniesienia sprzeciwu upłynął. Nawet jeżeli przyjąć, że pozwana z chwilą doręczenia jej pisma zawiadamiającego o wszczęciu egzekucji nie miała pewności czy nakaz zapłaty został jej doręczony prawidłowo, to w niniejszej sprawie nie wykazała ona, kiedy taką wiedzę rzeczywiście uzyskała (kiedy zaznajomiła się z aktami sprawy).

Stąd też Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił wniesione zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu, jako bezzasadne.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić,
2. doręczyć pełn. powoda i pozwanej,
3. po nadejściu zwrotek, zwrócić akta.

dnia 5.09.2013 r.